समीप्सति तꣳ समश्नुतऽएवमेवैतया दण्डप्रज्ञितया तोत्त्रप्रज्ञितया यꣳ स्वर्गं लोकꣳ समीप्सति तꣳ समश्नुते ॥१०॥ अथ होवाचारुणिः । द्यौर्वाऽएतस्याग्निहोत्रस्याग्निहोत्र्ययमेव वत्सो योऽयं पवतऽइयमेवाग्निहोत्रस्थाली न वाऽएवं विदुषोऽग्निहोत्री नश्यति क्व ह्यसौ नश्येन्नैवं विदुषोऽग्निहोत्रीवत्सो नश्यति क्व ह्येष नश्येन्नैवं विदुषोऽग्निहोत्रस्थाली भिद्यते क्व ह्येयं भिद्येत श्रियो वै पर्जन्यो वर्षति तद्विद्याङ्क्रेमाणं मे महिमानमधारयमाणोपाविक्षक्रेयान्भविष्यामीति तामात्मन्येव कुर्वीतात्मन्येव तच्छ्रियं धत्तऽइति ह स्माहारुणिरितदेव तत्र कर्म ॥११॥ तदाहुः । यस्याग्निहोत्री दोह्यमाना वाश्येत किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति स्तम्बमाछिद्य ग्रासयेदेतदेव तत्र कर्म ॥१२॥ ब्राह्मणम् ॥३ [४. १.] ॥ ॥

तदाहुः । यस्याग्निहोत्री लोहितं दुहीत किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति व्युत्क्रामतेत्युक्त्वा मेक्षणं कृत्वान्वाहार्यपचनं परिश्रयितवै ब्रूयात्तस्मिन्नेनक्षपयित्वा तस्मिंस्तूष्णीं जुहुयादनिरुक्तमनिरुक्तो वै प्रजापतिः प्राजापत्यमग्निहोत्रꣳ सर्वं वाऽअनिरुक्तं तदनेन सर्वेण प्रायश्चित्तिं कुरुते तां तस्यामाहुत्यां ब्राह्मणाय दद्याद्यमनभ्यागमिष्यन्मन्येतार्तिं वाऽएषा पाप्मानं यजमानस्य प्रतिदृश्य दुहे या लोहितं दुहऽआर्तिमेवास्मिंस्तत्पाप्मानं प्रतिमुञ्चत्यथ यदन्यद्विन्देत्तेन जुहुयादनार्तिनैव तदार्तं यज्ञस्य निष्करोत्येतदेव तत्र कर्म ॥१॥ तदाहुः । यस्याग्निहोत्रं दोह्यमानममेध्यमापद्येत किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति तद्वैके होतव्यं मन्यन्ते प्रयतमेतन्नैतस्याहोमोऽवकल्पते न वै देवाः कस्माच्चन बीभत्सन्ते बीभत्सन्ता३इ तु देवा इत्थमेव कुर्याद्गार्हपत्याद्दुग्धं भस्म निरुह्य तस्मिन्नेनदुग्धे भस्मंस्तूष्णीं निनयेदद्भिरुपनिनयत्यद्भिरेनदाप्नोत्यथ यदन्यद्विन्देत्तेन जुहुयादेतदेव तत्र कर्म ॥२॥ तदाहुः । यस्याग्निहोत्रं दोहितममेध्यमापद्येत किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति यऽएवैतेऽङ्गारा निवृत्ता येष्वधिश्रयिष्यन्भवति तान्प्रत्युह्य तस्मिन्नेनदुग्धे भस्मंस्तूष्णीं